

[Wilhelm]

mindre det svar, vi fik af økonomiministeren i det politisk-økonomiske udvalg.

For det andet: regeringen forudsætter udtrykkeligt, at augustforlig II giver en nettobeskæftigelseseffekt på 22.000-23.000 helårsjob, som den også hævdede i juli at det ville gøre. Den fastholder dette, til trods for at afgifterne siden blev ændret til en arbejdsløsheds-skabende momsforhøjelse, som alle andre erkender må have ændret beskæftigelses-effekten. Den fastholder sin vurdering, skønt alle andre, fra Industrirådet og Arbejdsgiverforeningen og det økonomiske råd til Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, siger, at beskæftigelseseffekten er mere end tvivlsom.

Det økonomiske råd siger ligefrem, at på kort sigt, det vil sige for det førstkommande år, bliver der ikke tale om en merbeskæftigelse på 19.000, som regeringen hævder, men dér bliver der tale om en merarbejds-løshedseffekt på grund af augustforliget på 4.000. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd siger i sin seneste rapport noget tilsvarende: »Det indebærer, at den samlede virkning på beskæftigelsen af augustforliget umiddelbart bliver negativ.«

Så siger man umiddelbart: nå ja, men lad os så se langtidsvirkningerne. Om langtidsvirkningerne siger det økonomiske råd - om 1980 vel at mærke - at hvor regeringen påstår en positiv nettobeskæftigelseseffekt på 28.000 af augustforliget, dér kañ det økonomiske råd i hvert fald ikke strække sig længere end til 7.000. Altså efter en direkte negativ effekt i begyndelsen måske en positiv effekt om 3 år oppe i nærheden af 7.000.

Det tredje punkt: det ser ud til, at regeringen desuden forudsætter en stigning i den disponible realindtægt på 1-1½ pct. i det følgende år. Det er i hvert fald vurderingen i kapitel III, side 11, i den økonomiske oversigt, vi netop har modtaget i dag fra regeringens økonomiske sekretariat. Der er næppe andre, som deler denne vurdering.

Det er bare tre overoptimistiske vurderinger om et konjunkturopsving i anden halvdel af 1978, om en betydelig gunstig beskæftigelseseffekt af augustforlig II og om en vis stigning i den disponible realindtægt. Det er tre faktorer, som alle går i retning af, at mere realistiske skøn ville føre til en betydeligt mere forværret arbejdsløshedssituation.

Som sagt var det præcis samme situation sidste år. Regeringen forudsatte 135.000 ar-

bejdsløse. Vi benyttede mere realistiske skøn og viste, at det ville føre til omkring 180.000 ledige, hvis lønrammen fuldt ud blev respekteret. Det blev den heldigvis ikke fuldt ud, men tallet blev alligevel 160.000.

Hvis man ser på, hvad regeringen har lavet af den slags skøn om de glimrende beskæftigelseseffekter af sine såkaldte beskæftigelsesforslag - og jeg har prøvet at kigge tilbage i dem - så kan man jo tælle dem sammen. Hvad er det, regeringen har lavet forlig med de borgerlige om? Hvad er det, man har hævdet at de positive beskæftigelseseffekter ville blive 1, 2, 3 og 4 år frem i tiden? Hvis man lægger dem sammen, så skulle der ikke have været nogen arbejdsløshed. Eller regeringen kan sige: ja men så ville den bare have været så meget højere. Altså skulle man uden disse forlig, hvis nogen ellers tror på det, have haft omkring 400.000 ledige i dag.

En anden ulempe, jeg har gjort mig med disse tal, er at kigge på de dér dødsyge forklaringer om dårligt vejr på onsdage, som kommer, hver gang man laver tællinger, der viser en stigning på 5.000, 6.000, 7.000 i arbejdsløhedstallet. Vi hører aldrig det modsatte. Vi hører aldrig, at ugen efter opret-holdtes den høje ledighed, til trods for at det var fint onsdagsvejr. Hvis man tæller sammen, hvad man har givet af dødsyge undskyldninger om dårligt vejr på optællingsdagen om onsdagen i de sidste tre år, så viser det sig, at havde det bare ikke været dårligt vejr hver anden onsdag, så skulle vi ikke have haft nogen arbejdsløshed, så skulle vi have haft en mangel på omkring 100.000 til overhovedet at komme ud og tage de job, som var der.

Hvad der er mere interessant, er, at man nok må spørge, hvad der er regeringens motiv til nu på fjerde år i samtlige de dusinvis af forudsigelser, den har fremlagt, at undervurdere beskæftigelsesproblemet. Tror regeringen, tror hr. Erling Olsen, at det giver den bedste politiske og opinionsmæssige baggrund for forslag, som kunne afhjælpe arbejdsløsheden, når man hver gang kommer og siger, at det ikke bliver så galt, når man hver gang lægger sig i bunden med hensyn til sine arbejdsløshedspåregninger og alle andre vurderer det som værende betydeligt alvorligere og virkeligheden hver gang viser sig at give de andre ret?